

कर्मातीत स्थितिका निशानीहरू

आज अव्यक्त बापदादा आफ्ना “अव्यक्त स्थिति भव” का वरदानी बच्चाहरू वा अव्यक्ति फरिश्ताहरूसँग मिल्न आउनु भएको छ। यो अव्यक्त मिलन यो सारा कल्पमा अहिले एकैपटक संगममा हुन्छ। सत्ययुगमा पनि देव मिलन हुन्छ तर फरिश्ताहरूको मिलन, अव्यक्त मिलन यस समयमा नै हुन्छ। निराकार बाबाले पनि अव्यक्त ब्रह्मा बाबाद्वारा मिलन मनाउनु हुन्छ। निराकारलाई पनि यो फरिश्ताहरूको सभा अति प्रिय लाग्छ, त्यसैले आफ्नो धाम छोडेर आकारी वा सांकोरी दुनियामा मिलन मनाउन आउनु भएको छ। फरिश्ता बच्चाहरूको स्नेहको आकर्षणले बाबालाई पनि रूप बदलेर, भेष बदलेर बच्चाहरूको संसारमा आउन पर्छ। यो संगमयुग बाबा र बच्चाहरूको अति प्यारा र न्यारा संसार हो। स्नेह सबैभन्दा ठुलो आकर्षित गर्ने शक्ति हो, जसले परम-आत्मा, बन्धनमुक्तलाई पनि, शरीरबाट मुक्तलाई पनि स्नेहको बन्धनमा बाँधिदिन्छ, अशरीरीलाई पनि उधारो शरीरधारी बनाइदिन्छ। यही हो बच्चाहरूसँगको स्नेहको प्रत्यक्ष प्रमाण।

आजको दिन चारैतिरका अनेक बच्चाहरूको स्नेहका धाराहरू स्नेहको सागरमा समाहित हुने दिन हो। बच्चाहरूले भन्छन्- हामी बापदादासँग मिल्न आएका छौं। बच्चाहरू मिल्न आएका हुन् अथवा बच्चाहरूसँग बाबा मिल्न आउनु भएको हो? वा दुवै मधुबनमा मिल्न आएका छन्? बच्चाहरू स्नेहको सागरमा नुहाउन आएका छन् तर बाबा हजारौं गंगामा नुहाउन आउनु हुन्छ त्यसैले यो गंगा-सागरको मेला विचित्र मेला हो। स्नेहको सागरमा समाहित भएर सागर समान बन्छन्। आजको दिनलाई बाबा समान बन्ने स्मृति अर्थात् समर्थी-दिवस भनिन्छ। किन? आजको दिन ब्रह्मा बाबाको सम्पन्न र सम्पूर्ण बाबा समान बन्ने यादगार दिवस हो। ब्रह्मा बच्चा सो बाबा किनकि ब्रह्मा बच्चा पनि हुनुहुन्छ र बाबा पनि हुनुहुन्छ। आजको दिन ब्रह्माले बच्चाको रूपमा सपूत बच्चा बन्ने सबूत दिनु भयो स्नेहको स्वरूपको, समान बन्ने सबूत दिनु भयो अति प्यारा र न्यारापनको सबूत दिनु भयो, बाबा समान कर्मातीत अर्थात् कर्मको बन्धनबाट मुक्त, न्यारा बनेको सबूत दिनु भयो, सारा कल्पको हिसाब-किताबबाट मुक्त भएको सबूत दिनु भयो। सेवा र स्नेह सिवाय अरु कुनै बन्धन छैन। सेवामा पनि सेवाको बन्धनमा बाँधिने सेवाधारी होइन किनकि सेवामा कसैले बन्धनमुक्त बनेर सेवा गर्छन् कसैले बन्धनयुक्त बनेर सेवा गर्छन्। सेवाधारी ब्रह्मा बाबा पनि हुनुहुन्छ। तर सेवाद्वारा हृदका रोयल इच्छाहरूले सेवामा पनि हिसाब-किताबको बन्धनमा बाँध्छन्। तर सच्चा सेवाधारीहरू यस्तो हिसाब-किताबबाट पनि मुक्त हुन्छन्। यसैलाई नै कर्मातीत स्थिति भनिन्छ। जस्तै देहको बन्धन, देहको सम्बन्धको बन्धन छ भने सेवामा स्वार्थ हुन्छ र यसले पनि कर्मातीत बन्नमा विघ्न पर्छ। कर्मातीत बन्नु अर्थात् यो रोयल हिसाब-किताबबाट पनि मुक्त।

धेरैजसो गीता-पाठशालाका निमित्त सेवाधारीहरू आएका छन्। सेवा अर्थात् अरूलाई पनि मुक्त बनाउनु। अरूलाई मुक्त बनाउँदा स्वयं त बन्धनमा बाँधिदैनौ? नष्टोमोहा बन्नुको सट्टा, लौकिक बच्चा आदि सबैसँग मोह त्याग गरेर विद्यार्थीसँग मोह त राख्दैनौ? यिनी धेरै अच्छा (असल) छन्, धेरै अच्छा छन्- यसरी अच्छा-अच्छा भन्दा-भन्दै मेरोपनको इच्छाको बन्धनमा त बाँधिदैनौ? सुनको सिक्री त राम्रो लाग्दैन नि? त्यसैले आजको दिन हृदको मेरो-मेरोबाट मुक्त हुने अर्थात् कर्मातीत हुने अव्यक्ति दिवस मनाऊ। यसैलाई नै स्नेहको सबूत भनिन्छ। कर्मातीत बन्ने सबैको यो लक्ष्य त राम्रो छ। अब जाँच गर- कहाँसम्म कर्मको बन्धनबाट न्यारा बनेको छ? पहिलो कुरा- लौकिक र अलौकिक, कर्म र सम्बन्ध दुवैमा स्वार्थ भावबाट मुक्त हुनु छ। दोस्रो कुरा- पछिल्लो जन्मको कर्मको हिसाब-किताब वा वर्तमान पुरुषार्थको कमजोरीको कारणले कुनै पनि व्यर्थ स्वभाव-संस्कारको वश हुनबाट मुक्त बनेका छौ? कहिल्यै पनि कुनै कमजोर स्वभाव-संस्कार वा पछिल्लो संस्कार-स्वभावले वशीभूत बनाउँछ भने बन्धनयुक्त छौ, बन्धनमुक्त होइन। यस्तो नसोच- चाहेको त होइन तर स्वभाव संस्कारले गराइदिन्छ। यो निशानी पनि बन्धनमुक्तको होइन बन्धनयुक्तको हो। कुनै पनि सेवाको, संगठनको, प्रकृतिको परिस्थितिले स्वस्थितिलाई वा श्रेष्ठ स्थितिलाई डगमगाइदिन्छ भने यो पनि बन्धनमुक्त स्थिति भएन। यो बन्धनबाट पनि मुक्त। तेस्रो कुरा- पुरानो दुनियामा पुरानो अन्तिम शरीरमा कुनै पनि प्रकारको व्याधिले आफ्नो श्रेष्ठ स्थितिलाई हलचलमा ल्याउँछ भने यसबाट पनि मुक्त बन्नु छ। एउटा हुन्छ व्याधि आउनु, अर्को हुन्छ

व्याधिले हल्लाउनु। यो आउनु- भावी हो तर स्थिति हल्लिनु- यो बन्धनयुक्तको निशानी हो। स्वचिन्तन, ज्ञानको चिन्तन, शुभचिन्तक बन्ने चिन्तन बदलिएर शरीरको व्याधिको चिन्तन चल्नु- यसबाट मुक्त हुनु छ किनकि धेरै प्रकृतिको चिन्तन चिन्ताको रूपमा बदलिन्छ। यसबाट मुक्त हुनुलाई नै कर्मातीत स्थिति भनिन्छ। यी सबै बन्धनलाई छोड्नु- यही कर्मातीत स्थितिको निशानी हो। ब्रह्मा बाबाले यी सबै बन्धनबाट मुक्त भएर कर्मातीत स्थितिलाई प्राप्त गर्नु भयो। त्यसैले आजको दिवस ब्रह्मा बाबा समान कर्मातीत बन्ने दिवस हो। आजको दिवसको महत्त्वलाई बुझ्नु? अच्छा।

आजको सभा विशेष सेवाधारी अर्थात् पुण्य आत्मा बन्नेहरूको सभा हो। गीता पाठशाला खोल्नु अर्थात् पुण्य आत्मा बन्नु। हरेक आत्मालाई सदाको लागि अर्थात् अनेक जन्मको लागि पापबाट मुक्त गर्नु- यही सबैभन्दा ठूलो पुण्य हो। नाम धेरै राम्रो छ- “गीता पाठशाला”। गीता पाठशाला अर्थात् सदा स्वयं गीताको पाठ पढ्ने र पढाउनेवाला। गीता-ज्ञानको पहिलो पाठ हो- अशरीरी आत्मा बन र अन्तिम पाठ हो- नष्टोमोहा, स्मृतिस्वरूप बन। पहिलो पाठ हो विधि र अन्तिम पाठ हो- विधिबाट सिद्धि। त्यसैले गीता पाठशालाकाले हर समय यो पाठ पढाउँछौ वा केवल मुरली सुनाउँछौ? किनकि सच्चा गीता पाठशालाको विधि यो हो- पहिला स्वयं पढ्नु अर्थात् बन्नु फेरि अरूलाई निमित्त भएर पढाउनु। त्यसोभए सबै गीता-पाठशालाकाले यही विधिले सेवा गरेका छौ त? किनकि तिमीहरू सबै यो विश्वको अगाडि परमात्म पढाइको नमुना हौ। नमुनाको महत्त्व हुन्छ। नमुनाले अनेक आत्माहरूलाई यस्तो बन्ने प्रेरणा दिन्छ। त्यसैले गीता-पाठशाला माथि ठूलो जिम्मेवारी छ। यदि थोरै पनि नमुना बन्नमा कमी देखायौ भने अनेक आत्माको भाग्य बनाउनुको सट्टा, भाग्य बनाउनबाट बञ्चित गर्न निमित्त बन्छौ किनकि देखेले, सुन्नेले साकार रूपमा तिमी निमित्त आत्माहरूलाई नै देख्छन्। बाबा त गुप्त हुनुहुन्छ नि, त्यसैले यस्तो श्रेष्ठ कर्म गरेर देखाऊ जसले गर्दा तिमी श्रेष्ठ कर्मलाई देखेर अनेक आत्माहरूले श्रेष्ठ कर्म गरून् र आफ्नो भाग्यको रेखा श्रेष्ठ बनाउन सकुन्। त्यसैले एक त आफूलाई सदा नमुना सम्झनु छ, दोस्रो कुरा सदा आफ्नो लक्षण याद राख्नु छ। गीता पाठशालावाला सबैको लक्षण के हो, जानेका छौ? कमल पुष्प। बापदादाले सुनाउनु भएको छ- कमल समान बनेर धारणा गर। कमल बन्ने साधन नै हो धारणा गर्नु। यदि धारणा गर्दैनौ भने कमल बन्न सक्दैनौ। त्यसैले “नमुना हुँ” भन्ने र “कमल पुष्पको” चित्र सदा बुद्धिमा राख। सेवाले जतिसुकै वृद्धि प्राप्त गरौस् तर सेवा गर्दा न्यारा बनेर प्यारा बन्नु छ। केवल प्यारा मात्र बन्नु छैन, न्यारा बनेर प्यारा बन्नु छ। किनकि सेवासँग प्यार राम्रो कुरा हो तर प्यार लगावको रूपमा नबदलियोस्। यसलाई भनिन्छ न्यारा बनेर प्यारा बन्नु। सेवाको निमित्त त बन्थ्यौ, यो त धेरै राम्रो गर्यौ। पुण्य आत्माको टाइल त मिल्यो नै। त्यसैले हेर, खास निमन्त्रण दिइएको छ किनकि पुण्यको काम गरेका छौ। अब अगाडि जुन सिद्धिको पाठ पढाइएको छ त्यो सिद्धिको स्थितिद्वारा वृद्धि प्राप्त गर्दै जाऊ। बुझ्नु, अब के गर्नु छ? अच्छा।

सबै विशेष एउटा कुराको प्रतीक्षामा छन्, त्यो कुनचाहिँ हो? रिजल्ट तिमीहरूले सुनाउँछौ वा बाबाले सुनाउने? बापदादाले के भन्नु भएको थियो? रिजल्ट लिन्छौ वा दिन्छौ? ड्रामा योजना अनुसार जे चल्थ्यो, जस्तो चल्थ्यो त्यसलाई राम्रो नै भनिन्छ। लक्ष्य सबैले राम्रो नै राख्यौ, लक्षण यथा शक्ति कर्ममा देखायौ। बहुतकालको वरदान नम्बरवार धारण गर्यौ पनि र अहिले पनि जुन वरदान प्राप्त गर्यौ त्यो पनि वरदानीमूर्त बनेर बाबा समान वरदाता, दाता बनिरहनु छ। अब बापदादाले के चाहनुहुन्छ? वरदान त मिल्यो। अब यो वर्ष बहुतकाल बन्धनमुक्त अर्थात् बाबा समान कर्मातीत स्थितिको विशेष अभ्यास गर्दै दुनियाँलाई न्यारा र प्यारापनको अनुभव गराऊ। कहिलेकाहीँ अनुभव गर्ने- अब यो विधिलाई परिवर्तन गरेर बहुतकालको अनुभूतिलाई प्रत्यक्ष गर। बहुतकाल अचल, अडोल, निर्विघ्न, निर्विकल्प, निर्विकर्म अर्थात् निराकारी, निर्विकारी, निरहकारी- यो स्थितिलाई दुनियाँको अगाडि प्रत्यक्ष रूपमा ल्याऊ। यसलाई भनिन्छ बाबा समान बन्नु। बुझ्नु?

रिजल्टमा पहिला स्वयंसँग स्वयं सन्तुष्ट, त्यो कति रह्यौ? किनकि एउटा छ स्वयंको सन्तुष्टता, दोस्रो ब्राह्मण परिवारको सन्तुष्टता, तेस्रो बाबाको सन्तुष्टता। तीनैको रिजल्टमा अझै अरू नम्बर लिनु छ। त्यसैले सन्तुष्ट बन, सन्तुष्ट बनाऊ। बाबाको सन्तुष्टमणि बनेर सदा चम्किरहनु। बापदादाले बच्चाहरूको सम्मान गर्नुहुन्छ त्यसैले गुप्त हिसाब बताउनुहुन्छ। होनहार छौ त्यसैले बापदादाले सदा सम्पन्नताको अवस्थालाई देख्नुहुन्छ। अच्छा।

सबै सन्तुष्टमणि हौ नि? वृद्धिलाई देखेर खुसी रहनु। तिमीहरू सबै त प्रतीक्षामा छौ- आबू रोडसम्म क्यू लागोस्।

अहिले त केवल हल भरिएको छ, अब के गर्छौं? सुत्छौं वा अखण्ड योग गर्छौं? यो पनि हुनु छ। त्यसैले थोरैमा नै राजी रहनु। तीन पाइलाको सट्टा एक पाइला पृथ्वी मिले पनि राजी रहनु छ। पहिला यस्तो हुन्थ्यो- यो नसोच। परिवार वृद्धि भएकोमा खुसी मनाऊ। आकाश र पृथ्वी त घट्नेवाला छैनन् नि। पहाडी त धेरै छन्। यो पनि हुनु पर्छ, यो पनि मिल्नु पर्छ- यस्तो भनेर करालाई ठूलो बनाइदिन्छौं। यी दादीहरू पनि सोचमा पर्छन्- के गर्ने कसरी गर्ने भनेर। यस्तो पनि दिन आउनेछ- दिउँसो घाममा सुत्नु पर्नेछ र राति जाग्न पर्नेछ। तिनीहरूले आगो बालेर आसपास बस्छन् तातो बनाएर। तिमीहरूले योगको अग्नि जलाएर बस्ने छौं। मन पर्छ नि या खटिया चाहिन्छ? बस्नको लागि कुसी चाहिन्छ? यो पहाडीको ढुङ्गालाई कुसी बनाइदेऊ। जबसम्म साधन छ तबसम्म सुख लेऊ। नभएपछि पहाडीलाई कुसी बनाउनु। पिठ्युलाई आराम चाहिन्छ नि, बाँकी केही छैन। पाँच हजार आउँदा त कुसीहरू हटाउनु पर्छ नि। जब क्यु लाग्ने छ तब खटिया पनि छोड्नु पर्ने छ। तयार रहनु छ। यदि खटिया मिल्यो त्यसमा पनि राजी, धरनी मिल्यो भने पनि राजी। यस्तो सुरुमा धेरै अभ्यास गराइएको छ। १५-१५ दिनसम्म दबाईको कोठा बन्द रहन्थ्यो। दमको रोगीले पनि जौको ढिँडो र मोही पिउँथे। तर बिमारी भएनन् सबै तन्दुरुस्त भए। त्यसैले यो सुरुमा अभ्यास गरेर देखाइयो र अन्त्यमा पनि हुन्छ नि। नत्र सोच- दमको रोगीलाई यदि मोही दियो भने पहिलै आत्तिन्छ। तर आशीर्वादको दबाई साथमा छ भने मनोरञ्जन हुन जान्छ। परीक्षा लाग्दैन। मुश्किल लाग्दैन। त्याग होइन, भ्रमण हुन्छ। सबै तयार छौं नि? वा प्रबन्ध गर्नेको पासमा टिचरले लिस्ट लिएर जानु पर्छ? त्यसैले सबैलाई बोलाईदैन। समय आए पछि यी सबै साधन भन्दा पनि पर साधनाको सिद्धि रूप अनुभव गर्ने छौं। रूहानी सेना पनि हौं नि। सेनाको पार्ट पनि खेल्नु पर्छ। अहिले त स्नेही परिवार छ, घर छ- यो पनि अनुभव गरिरहेका छौं। तर समयमा रूहानी सेना बनेर जस्तो समय आउँछ त्यसलाई त्यस्तै स्नेहले पार गर्नु पर्छ, यो पनि सेनाको विशेषता हो। अच्छा।

गुजरातलाई सदा तयार रहने विशेषता वरदानमा छ। बहाना गर्दैनन्- के गर्ने, कसरी आउने, रिजर्वेशन मिल्दैन भन्दैनन्। पुगिहाल्छन्। नजिक हुनुको यो फाइदा छ। गुजरातलाई आज्ञाकारी बन्ने विशेष आशीर्वाद छ किनकि सेवामा पनि हुन्छ हजुर गर्छन् नि। मेहनतको सेवा सदा गुजरातलाई दिइन्छ। रोटीको सेवा कसले गर्छ? स्थान दिने, भागदौड गर्ने सेवा गुजरातले गर्छ। बापदादाले सबै हेर्नुहुन्छ। यस्तो होइन बापदादालाई थाहा हुँदैन। मेहनत गर्नेहरूलाई विशेष प्रियतमको प्यार मिल्छ। नजिकको भाग्य छ र भाग्यलाई अगाडि बढाउने तरिका राम्रो छ। भाग्यलाई बढाउन सबैलाई आउँदैन। कसैलाई भाग्य मिल्छ तर त्यतिमा नै रहन्छ, बढाउन जानेका छैनन्। तर गुजरातको भाग्य छ र बढाउन पनि आउँछ। आफ्नो भाग्य बढाइरहेका छौं। यो देखेर बापदादा पनि खुसी हुनुहुन्छ। त्यसैले बाबाको विशेष आशीर्वाद छ। यो पनि एक भाग्यको निशानी हो। बुझ्यौं?

जति पनि चारैतिरका स्नेही बच्चाहरू पुगेका छन्, बापदादाले पनि सबै देश, विदेश दुवैका स्नेही बच्चाहरूलाई स्नेहको रिटर्नमा सदा अविनाशी स्नेही भवको वरदान दिइरहनु भएको छ। स्नेहमा जसरी दूर-दूरबाट दौडिएर पुगेका छौं त्यसैगरी जसरी स्थूलमा दौड लगायौं, समीप पुग्यौं, सम्मुख पुग्यौं, त्यसैगरी पुरुषार्थमा पनि विशेष उड्तीकलाद्वारा बाबा समान बन्नु अर्थात् सदा बाबाको समीपमा रहनु। जसरी यहाँ सामुन्ने पुगेका छौं त्यसैगरी सदा उड्ती कलाद्वारा बाबाको समीप रहनु। बुझ्यौं, के गर्नु छ? यो स्नेह, दिलको स्नेह दिलाराम बाबाको पासमा तिमीहरू पुग्नु भन्दा पहिल्यै पुग्छ। चाहे सम्मुख छौं चाहे आजको दिन देश विदेशमा जो शरीरले दूर छन् तर दूर भएर पनि सबै बच्चाहरू समीप भन्दा पनि समीप दिलतख्तनशीन छन्। सबैभन्दा समीपको स्थान हो दिल। त्यसैले विदेश वा देशमा बसेका छैनौं, दिलतख्तमा बसेका छौं। त्यसैले समीप भयौं नि। सबै बच्चाहरूको याद-प्यार, गुनासाहरू, मीठा-मीठा रूहरिहानहरू, सौगातहरू सबै बाबाको पासमा पुगे। बापदादाले पनि स्नेही बच्चाहरूलाई सदा मेहनतबाट मुक्त भएर प्यारमा मग्न रहनु भनेर- यो वरदान दिइरहनु भएको छ। सबैलाई जवाफ मिल्यो नि। अच्छा।

सर्व स्नेही आत्माहरूलाई, सदा समीप रहने आत्माहरूलाई, सदा बन्धनमुक्त, कर्मातीत स्थितिमा बहुकाल अनुभव गर्ने विशेष आत्माहरूलाई, सर्व दिलतख्तनशीन सन्तुष्टमणिहरूलाई बापदादाको “अव्यक्ति स्थिति भव” को वरदानको साथमा याद-प्यार एवं गुडनाइट, साथसाथै गुडमर्निङ्ग।

वरदान:- पुरानो खाता समाप्त गरेर, नयाँ संस्कार रूपी नयाँ वस्त्र धारण गर्ने बाबा समान सम्पन्न भव जसरी दीपावलीमा नयाँ वस्त्र धारण गर्छन्, त्यस्तै तिमी बच्चाहरूले यो मरजीवा नयाँ जन्ममा नयाँ

संस्कार रूपी वस्त्र धारण गरेर नयाँ वर्ष मनाऊ। आफ्ना कमजोरी, कमी, निर्बलता, कोमलता आदिका जुन पनि पुराना खाता रहेका छन् तिनलाई समाप्त गरेर सच्चा दीपावली मनाऊ। यो नयाँ जन्ममा नयाँ संस्कार धारण गरौं भने बाबा समान सम्पन्न बन्छौ।

स्लोगन:- शुद्ध संकल्पको खजाना जम्मा भयो भने व्यर्थ संकल्पमा समय जाँदैन।

सूचना:- आज अन्तर्राष्ट्रिय योग दिवस हो। साँझ ६:३० देखि ७:३० बजेसम्म विशेष योग रहने छ।